

TĂCEREA MEA

Bragagiu

Când curge-n lume înserarea
Cu liniștirea de chindie
Că se aude fremătarea
Ce plopilor spun ca poezie

Nu pot a socoti cât trage
Frumosul-n jur pe o balanță
Precum nu aș lipsi catarge
De avântarea în Speranță.

Doar simt în piept o mulțumire
Fără de cugetul din minte
Că viața plină-n fericire
N-are nevoie de cuvinte.

Ci doar s-asculț cum plopilor cântă
Chemând să vină-n ceruri stele
Și că o viețuire sfântă
Mă va-nălța din toate cele.
Victor Bragagiu